

Barbie

බර්බි සහ ඩව්රාජ්සයාගේ
නේ බදුගේ ඩව්රාජ්සයා
නතාරි දම්සිනි විතානාවිචි

බාර්බි සහ අධිරාජ්‍යයාගේ තේ
බඳුනේ අහිරහස

නකාරි දම්සිනි විතානාවලි

බාර්බි සහ අධිරාජ්‍යයාගේ කේ බඳුනේ අභිරහස
පරිවර්තනය - Mystery of the Emperor's Teapot
(Jacqueline A. Ball)

පරිවර්තනය, පිටකවරය සහ පරිගණක අක්ෂර
නකාරි දම්සිනි විනානාවිච්චි

නො. 27/A, ධර්මාශෝක මාවත, මහනුවර

ISBN:

978-624-206-652-3

එළිදැක්වූ වර්ෂය:

2023

කතෘගේ වෙනත් පොත්,

තෑග්ග

The Gift (පරිවර්තන)

අනුගේ වාරිකාව

අනාගතයට ගමනක්

තණ්හාවෝ

අමරණීයයකුගේ මරණය සහ තවත් කෙටිකතෘ

...පිදුම...

සැමවිටම මා පසුපස සෙවණැල්ලක් මෙන් හිඳිමින්

මා හට යෝධ ශක්තියක් වූ

මගේ ආදරණීය දෙමව්පියන්ටත්,

කුඩා කළ කතන්දර කියාදුන්

මගේ ආදරණීය අත්තමිමාටත්,

මා හට සිප්සතර දුන්

මගේ ගුරුවරුන්ටත්

මේ පොත ආදරයෙන් පුදමි.

...පෙරවදන...

වත්මන් අධ්‍යාපනයෙන් ඵලදායී පුරවැසියෙකු සතුවත් ජීවත් වන පවුලක් මෙන්ම ප්‍රදාසමිපන්න දැනුමින් යුත් බහුවිධ කුසලතාවන්ගෙන් සපිරි පුරවැසියන් සහිත සමාජයක් ගොඩ නැගීම අපේක්ෂාවයි. එසේ නම් පාසලට වගකීම් පවරන දරුවාගේ විභවතා හඳුනාගෙන ඒවා ඔපවත් කිරීම තුළින් ගෝලීය සමාජයට ගැළපෙන ලෙස හැඩගැස්වීම අපගේ වගකීමයි. එම ජාතික අරමුණු මෙන්ම පාසලේ දර්ශනයට අනුව යමින් අපගේ මගපෙන්වීම යටතේ ලේඛනකරණය සහජයෙන් උරුම කරගත් මහාමායා දියණියන් වසර ගණනාවක සිට විවිධ අරමුණු පෙරදැරිකොට ගෙන ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දේශීය සාහිත්‍ය කෙතේ ලේඛක අංකුර දහස් ගණනක් වැපිරීමට ලැබීම පාසලක් වශයෙන් ලැබූ සුවිශේෂ ජයග්‍රහණයක් මෙන්ම කාලීන ජාතික අවශ්‍යතාවක් සපුරාලීමකි.

එහි ඉදිරි දිගුවක් ලෙස පාසල තුළ ගොඩනැගී ඇති පොත් ලිවීමේ සංස්කෘතිය මෙවර ඩිජිටල් තාක්ෂණික යුගයේ ස්මාර්ට් දරුවන්ට ගැලපෙන ලෙස නවීකරණය කරමින් "දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක්" ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන ලදී. දරුවන්ට අත්දැකීම් සමුදායක් මෙන්ම ගත්කතුවරයෙකු වීම හරහා ජීවිතයට එකතුවන වටිනාකම සලකා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් රටේම පාසල් දරුවන් අතර විද්‍යුත් පොතක් ලියන්නට සිහින දකින දරුවන් සහෝදරත්වයෙන් අප හා එක්වීම අගයකරමි.

2023 සාහිත්‍ය මාසයට සමගාමීව අප පාසල විසින් සංවිධානය කළ "දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක්" ව්‍යාපෘතියට එක්වූ පුංචි ලේඛක ලේඛිකාවන්ට මෙම කෘතිය තුළින් ලැබුණ අත්දැකීම් ඉදිරි අධ්‍යාපනයට මෙන්ම අනාගත දිවියට ශක්තියක් වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

මෙම ව්‍යාපෘතිය වෙනුවෙන් සහාය දැක්වූ අප පාසලේ කළමනාකරණ මණ්ඩලය, ගුරුභවතුන්, දෙමාපියන්, ආදී ශිෂ්‍යාවන්, සෙසු පාසල් වල දරුවන් යොමුකළ ගුරුභවතුන් මෙන්ම නන් අයුරින් උදවු උපකාර කළ සැමට හෘදයාංගම ස්තූතිය මෙමගින් පිරිනමමි.

මෙම ව්‍යාපෘති යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමින් එයට ජීවයක් වූ සෙනෙවිරත්න මහලේකම්ගේ සේවයද අගයමි.

ශ්‍රීකලා සේනාධීර
විදුහල්පතිනිය
මහාමායා බාලිකා විදුහල, මහනුවර
2023.10.20

...ස්තූතිය...

මේ පොත එළිදැක්වීමට මා හට සහය දැක්වූවෝ බොහෝය. පොතක් ලිවීමට මා සිතේ ආශාවක්, උනන්දුවක් සහ ධෛර්යයක් ඇති කළ එම්. එම්. සෙනෙවිරත්න ගුරු පියාණන්ට ප්‍රථමයෙන් මාගේ හෘදයාංගම ස්තූතිය පිරිනමමි.

ව්‍යාකරණ හැසිරවීම, වාක්‍ය ගැලපීම ආදියේ සිට පොත එළිදැක්වීම දක්වා මහත් කැපවීමකින් කටයුතු කළ මාගේ ආදරණීය අම්මා සහ අප්පච්චි ඇතුළු මගේ පවුලේ සැමටත්, මා හට සිප්සතර දුන් සියලුම ගුරු මෑණිවරුන්ටත්, ගුරු පියවරුන්ටත්, මා නිරතුරුව දිරිගැන්වූ මගේ මිතුරියන්ටත්, මා පසුපස සිටිමින් නිරතුරුව මා හට ශක්තියක් වූ සියලු දෙනාටත් මම මගේ හදපිරි ස්තූතිය පිරිනමමි.

පලමු පරිච්ඡේදය

බාර්බි ඇගේ කැමරාව පොකුණ දෙසට එල්ල කළාය. "තව එකම එක පින්තූරයයි, කයිරා..." ඇය කීවාය. "මට වතුරේ දිස්වෙන තානායමේ ප්‍රතිභිමඛය ඡායාරූපගත කරන්න ඕන."

"හොඳයි එහෙනම්." කයිරා එකඟ වූවාය. "රීළඟට අපි ඒක ඇතුළතින් දිස්වෙන විදිය ඡායාරූපගත කරමු, නේද? මොනවාහරි කන ගමන්..?"

බාර්බි සිනාසෙන්නට විය. "හරි,හරි, මටත් බඩගිනියි තමා...ඔයා ඔයාගේ පරණ යාලුවා ව මුණගැහෙන්න මග බලාගෙන නේද ඉන්නේ?"

"පරණ යාලුවෙක් වගේම දුරින් නෑදෑ සහෝදරියක්." කයිරා නිවැරදි කළාය. "ඒ වගේම ඔයා හරි.මම හරිම නොඉවසිල්ලෙන් ඉන්නේ! මම අවුරුදු ගාණකින් මාරිකෝව දැකලා නැහැ. අන්නිම වතාවට දැක්කේ මමයි මගේ පවුලේ අයයි ජපානයේ නිවාඩුවක් ගත කරන්න

ආවාම..මාරිකෝ බොහොම සතුටු වුණා අපි වැඩවලට දවස් දෙකකට ක්‍යෝතෝ එනවා කියුවාම." ඇය ඇගේ අත් ඔර්ලෝසුව දෙස බැලුවාය. "ඇත්තටම දැන් අපි යන එක හොදයි. මාරිකෝ බලාගෙන ඉන්නවා ඇති."

චිත්‍රපටි නිශ්පාදකයන් වන කයිරා සහ බාර්බ් ඒ වන විට සිටියේ ජපානයේ ඉපැරණි සුන්දර නගරයක් වන ක්‍යෝතෝහිය. ඔවුහු ජපානයේ සංස්කෘතිය පිළිබඳ වූ සිය වාර්තාමය වැඩසටහනේ රූගතකිරීම් සඳහා සුදුසු ස්ථාන සොයමින් සිටියෝය. චිත්‍රපටියෙන් වැඩි කොටසක් වෙන්කරනු ලැබූයේ ජපානයේ ඓතිහාසික තේපැන් වාරිත්‍ර සඳහාය. ජපන් ජාතිකයන් එය හඳුන්වනුයේ වා දෝ(හී) ලෙසය. එනම් තේ කලාව ලෙසය.

බාර්බ් ඇගේ කැමරාව එහි මල්ලට දමා වැසුවාය. "හරි, දැන් අපිට ගිහින් කෑම ගන්න පුලුවන්. ඒ අතරම ඔයා කියපු අර තේ පෝච්චියේ කතාව අහන්නත් පුලුවන්."

"මට සම්පූර්ණ කතාවම මතක නැහැ." කයිරා කීවාය. "ඒ වුණාට මාරිකෝ ට මතක ඇති. ඒක එයාලගේ පවුලේ ඉතිහාසය. එයාලා ඒ තේ පෝච්චිය ගැන ගොඩක් ආඩම්බර වෙනවා." ඔවුහු එක් කුඩා ලී පාලමක් මතින් ඇවිද ගියහ. පාලමට පහලින් පොකුණු ජලයේ රන් පැහැ යමක් දිලිසෙනු ඔවුහු දුටහ.

"සමහරවිට පහල ජලයේ ගොඩක් කෝයි මත්ස්‍යයන් ඇති." කයිරා කීවාය.

ජපානයේ පොකුණුවල නිතරම පාහේ කෝයි නැමැති විශාල මත්ස්‍ය වර්ගය දක්නට ලැබේ.

ඉන්පසු ඔවුහු පොකුණෙන් අනෙක් පස වූ රවුම් ගල් ඇල්ලූ මාර්ගයෙන් ගෙවත්ත හරහා ගොස් තානායම වෙත ගියහ. ඉදිරිපස දොරටුව අසල ජපන් අක්ෂර සහිත පුවරුවක් එල්ලා තිබුණි.

"දසාශීර්වාදයේ තානායම" කයිරා පරිවර්තනය කළාය. ඇය ජපන්-ඇමරිකන් මිශ්‍ර සම්භවයක් සහිත වන බැවින් ඇයට ජපන් බස, ඉංග්‍රීසි සේම හොදින් හැසිරවිය හැකිය.

"මොන ආශීර්වාද දහයද?" බාර්බ් විමසුවාය. "ඒකක් තේ පෝච්චියේ කතාවට සම්බන්ධයිද?"

"කතාව ඔයාම අහගන්නකම් ටිකක් ඉවසන්න!" කයිරා සිනාසෙමින් පැවසුවාය.

තානායම ඇතුළත කොටස් දෙකකට වෙන්කර තිබුණි. ඉන් එක් කොටසක් නවීන පන්තියට ඉදිකල විවෘත ප්‍රදේශයක් විය. එහි පාරිභෝගිකයන් සැපපහසු පුටු සහිත ලී මේස වටා අසුන්ගෙන් කතාකරමින් සහ තේ පානය කරමින් සිටියහ. නුඩල්ස් බදුන් සහ කේක් සහිත පිගන් රැගත් හෝටල් සේවිකාවක් මේස අතරින් වේගයෙන් එහා මෙහා යන ආකාරය ඔවුන් දුටුවහ. තානායමේ අනෙක් අර්ධය සුදු පැහැ තිරරෙදි දමා වසා තිබුණු පෞරාණික ස්වරූපයක් සහිත කොටසක් විය. තිරරෙදිවලට පිටතින් ඇඟිලි ආවරණය නොවන සපත්තු කුට්ටම් කිහිපයක් පේලියට තබා තිබුණි. තුනී සුදු තිරරෙදි අතරින් එහි ඇතුළත සිටින්නවුන්ගේ සෙවනැලි බාර්බ්ට දැකගත හැකිවිය. බිම හිදගෙන සිටි ඔවුන්ගේ කටහඬවල් සිහින්ව තිරරෙදිවලින් පිටතට ඇසුණි.

"ඒක හරිම ලස්සනයි." බාර්බ් සතුටින් කීවාය. "එකම වෙලාවෙ ලෝක දෙකක ඉන්නවා වගේ!"

ඇගේ ඇස් කාමරය පුරා දිවගොස් එක තැනක නැවතුණි. "මම හිතන්නේ අර නියෙන්තේ ගෞරවනීය ස්ථානය."

ඇය බලා සිටියේ බිත්තියේ සාදා තිබුණු භාණ්ඩ තැබීමට යොදාගන්නා කුහරයක් දෙසය. එහි තිබුණු එක් කුඩා රාක්ක තට්ටුවක් මත සුදු සහ දම් පැහැ ඕකිඩ් මල් පිරුණු විශාල සුදු පැහැ මල් බදුනක් විය. ඊට පසෙකින් කලු පැහැ ලී කුට්ටියක් මත අතිශය පැරණි පෙනුමකින් යුත් තේ පෝච්චියක් විය.

"ඔයා හරි" කයිරා කීවාය. "ඒක තමයි සුප්‍රසිද්ධ තේ පෝච්චිය."

ඔවුහු එය අසලට ගියහ. තේ පෝච්චිය දිරාපත් වී ගින්නකට හසු වූ කලක මෙන් කලු ගැසී තිබුණි. එමෙන්ම එයට පියනක් නොතිබුණි. නමුත්, ජපානයට අයත් වෙනත් සෑම දෙයක් මෙන්ම මෙහිද දුටුවන්ගේ සිත් සතුටු කරවන පෙනුමක් තිබුණි. බාර්බ්ට එය අසල සිටීම ප්‍රියජනක ලෙස හැගුණි.

"කයිරා..!" ඔවුන්ට පිටුපසින් කටහඬක් ඇසුණි. පිටුපස හැරුණු ඔවුන් දුටුවේ තමා වෙත පැමිණෙන සුන්දර තරුණ කාන්තාවකි. ලැවැන්ඩර් පැහැති කිමෝනාවක් හැද සිටි ඇගේ කලු හිසකෙස් හිස් මුදුනට එක්කර තිබුණි.

"මාරිකෝ..!" කයිරා ප්‍රීතියෙන් කීවාය. ඔවුහු එකිනෙකා දෙස බලා සිටියහ. "ඔයා ගොඩක් ලොකු වෙලා..!" එකම වෙලාවේ කැගැසූ ඔවුන් දෙදෙනා සතුටින් සිනාසෙමින් උඩපනින්තට වූහ.

"බාර්බ්, මේ මාරිකෝ." කයිරා එකිනෙකා හඳුන්වා දුන්නාය.

"හලෝ මාරිකෝ" බාර්බි ඇයට ආචාර කළාය. "ඔයාව හඳුනාගන්නා ලැබීම සතුටක්." මාරිකෝ ආචාරශීලීව සිනාසී බාර්බිට ආචාර කර ඇගේ අත අල්ලාගත්තාය. "මම හිතන්නේ දැනටමත් මම ඔයාව දන්නවා කයිරාගේ ලියුම් වලින්. එන්න, අපි තේ ටිකක් බොන්න යමු."

ඔවුන් විශාල ලී මේසයක් වටා අසුන් ගත්හ. එවිටම පැමිණි හෝටල් සේවිකාවකට මාරිකෝ ජපන් බසින් යමක් පවසා පිටත් කරනු ලැබීය.

"අපිට කරන්න තව දේවල් ගොඩක් තියෙනවා, මාරිකෝ." කයිරා ඇගේ උරහිස වටා අතක් යවමින් කීවාය. "ඒත් ඊට කලින් කියන්න ඕන ඔයාගේ වත්ත නම් හරිම ලස්සනයි. ඒ වගේම තානායමත්. අපි ඔයාගේ වක් ලී පාලමටයි, දිලිසෙන රත්තරන් පාට මාලු ඉන්න පොකුණට හරිම කැමතියි."

"ස්තූතියි කයිරා." මාරිකෝ කීවාය. "ඒත් අපිට ඉන්න කෝපි මාලු ඔක්කොම අදුරු පාටයි. සමහරවිට ලගදී දවසක පොකුණ සුද්ද කළ නිසා වෙන්ත ඇති දිලිසෙන්නේ."

"මම බාර්බිට පොරොන්දු වුණා ඔයා අර තේ පෝච්චියේ කතාව කියයි කියලා." කයිරා කීවාය. "කමක් නෑ නේද?"

මාරිකෝ හිස ඉහල පහල සලමින් සිනාසුණාය.

"ඒ කතාව කියන එක මට සතුටක්...එය සිදුවුණේ එක්තරා රාත්‍රියක, අවුරුදු ගණනාවකට කලින්. එදා තොමියෝ නැමැති තරුණ පුද්ගලයෙක් පැරණි ගම්මානයක් හරහා යමින් සිටියා. එකපාරටම ඔහු දැක්කා එක් ගෙදරකින් වේගයෙන් ගිනිදලු පිටවෙනවා. ඉක්මනින්ම අනිත් ගෙවල් ඔක්කොමත් ගිනිගන්න පටන්ගත්තා. තොමියෝ ගෙවල්වල දොරවල්වලට ගසමින් ඒවායෙන් එලියට එන්න කියලා ගම්වැසියන්ට කෑගසමින් කීවා. ඔහු හැමෝම පරිස්සමින්ද කියලා

බලන්නත් අමතක කළේ නැහැ. එතකොටම ඔහු දැක්කා අන්තිමට තිබුණු නිවසේ, තමන්ගේ ඇවිදින්න බැරි අත්තමිමාව එලියට ගන්න උත්සාහ කරමින් ඉන්න තරුණ මිනිසිරියව. තොමියෝ අත්තමිමාව ඔසවාගෙන එලියට ගෙනාවා. අත්තමිමාත්, මිනිසිරියත් එලියට ආ හැටියේම නිවාස පේලියම බිමට ඇද වැටුණා."

එවිටම, හෝටල් සේවිකාව බන්දේසියක් ගෙනැවිත් මේසය මතින් තබා වර්ණවත් තේ කෝප්ප වලට උණු වතුර වත්කළාය. ඉන්පසු එයට හරිත තේ කුඩු එක්කළාය. එම විශේෂ හරිත තේ කුඩු සාදා තිබුණේ වියළි තේ කොළවලිනි.

"ස්තූතියි, තෙරි." මාරිකෝ ඇයට ස්තූති කර උණු කුරු වලින් කෝප්පය කලවම් කළාය. "මම හිතනවා ඔයාලා අපේ හරිත තේ වලට කැමති වෙයි කියලා."

ඉන්පසු ඇය යලිත් කතාව කීම ඇරඹුවාය.

"රීළග දවසේ උදේ අත්තමිමා ඇගේ තේ පෝච්චිය අලු අතරින් සොයාගත්තා. ඒක හොඳටම විනාශ වෙලයි තිබුණේ. නමුත්, ඇයට ඉතිරිව තිබුණේ එපමණයි. ඇය ඒක තොමියෝට දුන්නා. ඒ තේ පෝච්චිය ඇගේ පරම්පරාවට යහපත සැලසූ පරිද්දෙන්ම තොමියෝ යන සෑම තැනකම ඔහුට යහපතක්ම සලසනු ඇතැයි ඇ කීවා. ඒත් තමා කොහේවත් නොයන බව තෝමියෝ දැන සිටියා. මොකද, ඔහු අත්තමිමාගේ මිනිසිරියත් සමග ආදරයෙන් බැඳිලයි හිටියේ. ඔවුන්ගේ විවාහයෙන් පස්සේ ඉක්මනින්ම ඔවුන් තේ පැන් හලක් විවෘත කළා, දසාශීර්වාදයේ තානායම නමින්. තේ පෝච්චියෙන් ලත් ආශීර්වාදයෙන් මෙන් ඔවුන්ට දාව දරුවන් දසදෙනෙක් උපත ලැබුවා. ඒ වගේම එදා ඉදන් අද වෙනතුරුම තේ පෝච්චිය මෙහෙ තියෙනවා. තෝමියෝ තමයි අපේ පවුලේත්, මේ තේ පැන් හලේත් ආදිතමයා."

"ලස්සන කතාවක්." බාර්බ් කීවාය. "ඔයාලගේ පවුලේ ආදිතමයාගේ නිර්භීතබාවය ගැන ඔයාලා ආඩම්බර වෙනවා ඇති."

"ඔව්, ඒක අපිට හරිම ආඩම්බරයක්." මාරිකෝ කීවාය. "ඒ වගේම තේ පෝච්චිය තවමත් අපිට යහපත ගෙන එනවා. මීනිසුන් බොහෝ ගණනක් දුරබැහැර ගෙවාගෙන තේ පෝච්චියෙන් ආශීර්වාද ලබා ගැනීමට එනවා." ඇය සිනාසුණාය.

"සමහර වෙලාවට අපිට කේක් සහ තේ මදි වෙනවා. අපි හිතාගෙන ඉන්නේ මේක ආහාර වේල් සහිත සම්පූර්ණ හෝටලයක් කරන්න.

"ඒක හරිම අගෙයි." බාර්බ් කීවාය. "ඒත්, තේ පෝච්චියට පියනක් නෑ නේද? ඒක ගින්නේදී නැතිවෙලාද?"

මාරිකෝ හිස සැලුවාය. "අපි දන්නේ නැහැ ඒකට හරියටම මොකද වුණේ කියලා. මගේ පවුලේ කිසිකෙනෙක් ඒකේ පියන දැකලා නැහැ. සමහර විද්වතුන් කියනවා මේක අධිරාජ්‍යයෙකුගේ වෙන්න ඇති කියලා. ඒත් පියනක් නැතුව ඒක ඇත්තද කියලා අපිට දැනගන්න විදිහක් නැහැ."

ඇය එසේ කියා නැගිට්ටාය. "මම තාත්තාව හොයාගෙන එන්නම්. එයා ඔයාව නැවත දකින්න ලැබීම ගැන සතුටු වෙව් කයිරා. ඒවගේම බාර්බ්වත්."

බාර්බ් සහ කයිරා ඔවුන්ගේ තේ කෝප්ප අවසන් කර නැවතත් තේ පෝච්චිය අසලට ගියහ. ඒ අසල බිම වැටී තිබුණු කොලයක් බාර්බ්ගේ ඇස ගැටුණි. ඇය එය අහුලාගත්තාය. එහි අලංකාර ජපන් අත් අකුරින් යමක් ලියා තිබුණි.

"හරිම ලස්සන අත් අකුරු." කයිරා කීවාය. "බිත්තියක එල්ලා තබන්නට තරමට මේ අකුරු ලස්සනයි."

නමුත්, එය කියවූ විගසම ඇගේ ඇහිබැම රැවීමකට හැරවුණි. "ඒත්, ලියලා තියෙන දේ නම් පොඩ්ඩක්වත් ලස්සන නැහැ."

"මොනවද ඒකේ තියෙන්නේ?" බාර්බි ඇසුවාය.

කයිරා කලබලයට පත්ව හිස සලමින් එය පරිවර්තනය කළාය.

*දෛර්‍යයේ වැරදි අත්කර ගැනීම
මේ පවුලට අපකීර්තියක් ලැජ්ජාවක් ලගා කරාවි*

කයිරා එය මාරිකෝට දුන්නාය. මාරිකෝ එය දුටු විට ඇය අතින් කට වසාගත්තාය. "කොහේ තිබ්ලාද ඔයාලට මේක හම්බවුණේ?"

දෙවන පරිච්ඡේදය

"ඒක තේ පෝච්චිය ඉස්සරහා බිම තිබුණේ." බාර්බ් කීවාය.

"ඒක හයිකුවක් නේද?"

"ඔව්" මාර්කෝ කඩදාසියේ වූ අලංකාර අත් අකුරු දෙස බලමින් පිලිතුරු දුන්නාය. "කවියක්, අභිරහසක්, හිත් කලබල කරගන්න හේතුවක්..."

සිනාමුසු මුහුණින් යුත් සෘජු අලුවත් හිසකෙස් සහිත මිනිසෙක් ඔවුන් දෙසට පැමිණියේය. ඔහු ඔවුන්ව ආචාරශීලීව පිලිගෙන තමා මාර්කෝගේ පියා ලෙස හඳුන්වා දුන්නේය. එහෙත්, මාර්කෝ තමා අත වූ කොළය පෙන්වූ විට ඔහුගේ සිනාව වියැකුණි.

"දෙවරයේ වැරදි අයිති කරගැනීම..." බාර්බ් නැවත කීවාය. "ඒක කවුරුහරි ආදිතමයාගේ කතාව වැරදි එකක් කියලා කියනවා වගේ නේද?"

මාරිකෝගේ මුහුණ රතු විය. "ඒක මම හරියටම දන්නේ නෑ. ඒත් මේක පලවෙනි වතාව නෙවෙයි."

ඇගේ පියා එය නොකියන්නැයි අගවමින් හිස සැලූවේය. ජපානයේ සංස්කෘතියට අනුව ජපන් ජාතික පවුල් සිය ප්‍රශ්න තමා අතරම පමණක් තබා ගන්නා බව බාර්බ් දැන සිටියාය.

කයිරාද එයම සිතමින් සිටියාය. "අපිට උදව් කරන්න පුලුවන් වෙව්." ඇය කීවාය. "ඒ වගේම මමත් ඔයාලගේ පවුලේ කෙනෙක්. අහිරහස් විසදන්න බාර්බ් තරම් හොඳ කෙනෙක් නෑ."

මාරිකෝ ඇගේ පියාගේ අතින් අල්ලාගත්තාය. "කරුණාකරලා, තාත්තා."

ඇගේ පියා තත්පර කිහිපයක් නිශ්ශබ්දව සිටියේය. අවසානයේ ඔහු ඊට අවසර දුන්නේය. "ඔව්, ඔය වගේම තව කඩදාසි දෙකක් තියෙනවා."

"ඒවායේ මොනවද කියන්නේ?" බාර්බ් ආචාරශීලීව ඇසුවාය.

මාරිකෝ ප්‍රශ්නාර්ථ මුහුණකින් සිය පියා දෙස බැලුවාය. ඔහු නැවතත් හිස සලා අනුමැතිය ලබාදුන්නේය. මාරිකෝ ලී කබඩයක ඉහලම ලාව්චුවෙන් කඩදාසි දෙකක් පිටතට ගත්තාය. ඒවායේද තිබුණේ සෑම අතින්ම සමාන අලංකාර අත් අකුරුය. එම අකුරු සිතුවමක් බදු අලංකාරිත්වයක් දැරීය. නමුත්, ඒවායේද ලියා තිබුණු දේ කරදරකාරී සහ ප්‍රශ්නකාරී විය. කයිරා එම කඩදාසිවල ලියා තිබුණු දෑ බාර්බ් වෙනුවෙන් පරිවර්තනය කළාය.

පලමු වැන්නේ තිබුණේ මෙසේය.

තෝමියෝ නිර්භීතද?
නැතිනම් ඔහු නින්දාසහගත බොරුවක කිසිදු ලැජ්ජාවක් නැති
නිර්මාතෘවරයාද?

අනිකෙහි සදහන් වූයේ මෙසේය.

ආත්මාර්ථකාමී ලෙස රකින්නාවූ
වටිනා යමක
කිසිදු වටිනාකමක් නැත.

බාර්බ් ඒවායේ තේරුම කුමක් විය හැකිදැයි සිතුවාය. 'තෝමියෝ බොරුකාරයෙක්? තේ පෝච්චියේ වටිනාකමක් නැහැ?' ඇය හිස එසවූවාය. "කවදා කොහේදීද මේවා හම්බවුණේ?"

"එකක් ඇතුළුවීමේ දොරටුව ලගින් ටික දවසකට කලින්..." මාරිකෝ කීවාය. "අනික ගිය සතියේ පිටුපස හිස් මේසයකින්..."

"ඔයා හෝටල් සේවිකාවන්ගෙන් අහලා බැලුවාද?"

"නැහැ" මාරිකෝගේ පියා දැඩි ස්වරයෙන් කීවේය. "අපි එහෙම කරන්නේ නෑ. මේක අපේ පවුලේ ප්‍රශ්නයක්."

එවිටම දොර ඇරී තරුණ පුද්ගලයෙක් වේගයෙන් පැමිණියේය. ඔහු අතිශයින්ම කෝපයෙන් පසු වූ අතර අවදානය වෙනතක ගියාක් මෙන් සිය කෙටි කලුවන් කෙස් අතරින් ඇගිලි යවන්නට විය. ඉන්පසු බරට අඩි තබමින් මාරිකෝ සහ ඇගේ පියා වෙත ගියේය.

එවේලෙහි, තෙරි නැමැති හෝටල් සේවිකාව මෙම කරදරකාරී වාතාවරණය ඇතිවන බව දැන සිටියාක් මෙන් ඉක්මනින් කාමරයෙන් පිටවම ආකාරය බාර්බ් සිය ඇස් කොනින් දුටුවාය.

"මේ හීරෝ." මාරිකෝ ඔහුව හඳුන්වා දුන්නාය. "හීරෝගේ අම්මාත්, මගේ තාත්තාත් නැදැයිත්. මෙයාලට අයිති කුඩා ආපනශාලාවක් කොත්තෝ නගරය පහල තියෙනවා. හීරෝ, මේ අපේ අමුත්තන් දෙන්නෙක්. බාර්බි සහ කයිරා."

හීරෝ ගරුසරුවකින් තොරව ඔවුන්ට හිස නමා ආචාර කර මාරිකෝගේ පියා දෙසට හැරී වේගයෙන් කතා කරන්නට විය.

"මම ඔයාට කලින් කියුවා වගේ..." හීරෝ පටන්ගත්තේය. " අපි වැදගත් සාදයක් පවත්වනවා අපේ ආපනශාලාවේ. ඒකට පැමිණෙන අමුත්තන් සතුවු වේවි ඉපැරැණි තේ පෝච්චිය දැකගන්න. අපි අපේ අයිතීන් බෙදාගන්න ඕන. මම අම්මාට කියන්නද ඔයා තේ පෝච්චිය අපිට දෙනවා කියලා?"

මාරිකෝගේ පියා සන්සුන්ව පිලිතුරු දෙන්නට විය. "හීරෝ, අපි මේ ගැන දැනටම දෙපාරක් කතාකරලා තියෙනවා නේ. මම ඒ දේම නැවත තුන්වෙනි වතාවටත් කියන්නම්. තේ පෝච්චිය දසාශීර්වාදයේ තානායම තුල ඒ සදහාම වෙන්වුණු ශුද්ධ වූ ස්ථානයේ තියේවි. අපේ ආදිතමයන් හැමවිටම එය එතැනම තබන්නට කටයුතු කරලා තියෙනවා. අපිට ඊට ගරු කරන්න සිද්ධ වෙනවා. එය වෙනත් තැනකට ගෙනයාම අපේ පවුලටත්, ආදිතමයන්ටත් කරන අගෞරවයක්. ඒ ක්‍රියාව අපි ඔක්කොටම විනාශය ලගාකරාවි."

හීරෝගේ මුහුණ තරහින් පිරී ගියේය. "ඔයාගේ ආත්මාර්ථකාමීත්වයම දවසක විනාශය ලගාකරාවි."

"හීරෝ, ඔය විදිහට මගේ තාත්තාට කතාකරන්න එපා." මාරිකෝ හුස්මක් ඉහලට අදිමින් කීවාය.

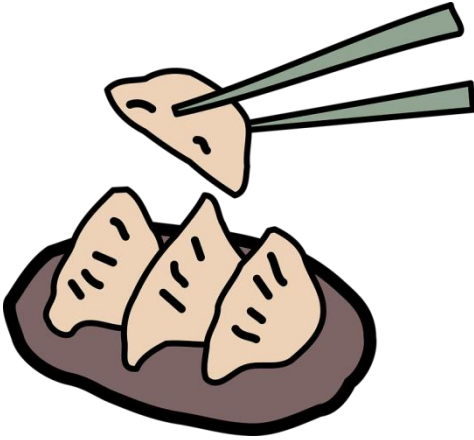
හිරෝගේ කටහඬ තියුණු වී තිබුණි. සමහර පාරිභෝගිකයන් මේ පවුල් ආරවුල දැකීමෙන් අපහසුතාවයට පත්ව ඉක්මනින් ඔවුහු පසුකර ගියහ. එහෙයින්, මාරිකෝ හිරෝව කාමරයේ මුල්ලක් වෙත ගෙනයාමට තැත් කළාය. නමුත්, ඇය ඔහුගේ ඇදුමේ අතින් අල්ලද්දීම ඇගේ අතේ තිබුණු එක් හයිකු කඩදාසියක් බිම වැටුණි. ඒ දුටු හිරෝ එය අහුලා ගත්තේය.

"නින්දාසහගත බොරුවක්...!" හිරෝ ශබ්ද නගා කියව්වේය. පලමුවෙන්ම ඔහුගේ මුහුණින් ප්‍රශ්නාර්ථ ස්වභාවයක් පෙනුනද ඊළඟට විශාල සිනාවක් ඇදුණි. "නින්දාසහගත බොරුවක්..!හන්..! ඒක හරියට කවුරුහරි අපේ ආදිතමයාගේ කතාව බොරුවක් කියලා හිතනවා වගේ. මොනතරම් අපකීර්තියක් ද? මට තවත් මෙතන රැඳෙන්න බැහැ. මේ ගැන අම්මාටත්, මට මුණගැහෙන හැමෝටමත් කියන්න ඕන. පෞරාණික තේ පෝච්චිය බොරුවක් බව..."

"හිරෝ!" මාරිකෝ බැගෑපත් වූවාය. "කරුණාකරලා!" නමුත්, හිරෝ ඒ වනවිටත් කාමරයෙන් පිටවී අවසානය.

"මට කනගාටුයි." බාර්බ් කීවාය.

මාරිකෝගේ පියා උරහිස් හැකිලුවේය. "ඒක පවුලේ ප්‍රශ්නයක්. අපි ඒක විසඳාගන්නම්."

තෙවන පරිච්ඡේදය

මාරිකෝගේ පියා සමාව ඉල්ලා එතැනින් ඉවත්වූණේය. ඔහුගේ උරහිස් සෘජුව ප්‍රොඩ ලෙස තිබුණත් ඔහු විශාල හිත් අමාරුවකින් සිටින්නේයැයි බාර්බ් සිතුවාය. මාරිකෝ හිස සැලුවාය. ඇගේ දෙනෙල් තද වී සෘජු ඉරක් ලෙසින් තිබුණි.

"හිරෝ මේ කතාව පතුරුවන්න ගත්තොත් ඒක ලොකු කරදරයක් වේවි. ඒ දේ වෙන් කලින් මෙතන මොකක්ද වෙන්වේ කියලා හොයාගන්න ඔයා අපිට උදව් කරනවාද?"

"ඔව්, ඇත්තෙන්ම." කයිරා කීවාය.

"අපි උත්සාහ කරලා බලන්නම්." බාර්බ් එකඟ වූවාය. "ඒත් අපිට ඉක්මනින්ම ක්‍රියාත්මක වෙන්න වෙනවා. අපි ටෝකියෝ වලට ආවේ දවස් දෙකක රූගතකිරීම් වලට. විශාල පිරිසක් අපි වෙනුවෙන් බලා ඉන්නවා. ඒ නිසා අපිට දවස වෙනස් කරන්නත් බැහැ. මේ දැන්ම අපිට

පහල කොර්තෝවට ඔත්තු බලන්න යන්න වෙනවා. කලුවර වැටෙන්න කලින්."

"ඔයාලට පුලුවන් හැමදෙයක්ම කරන බව මම දන්නවා." මාරිකෝ කීවාය. "ස්තූතියි."

ඔවුහු නැවත පසුදින එන බව පවසා සමුගත්හ. මාරිකෝත් ඇගේ පියාත් කරදරයක සිටින බව දැන දැනත් එතැන හැර යාම ඔවුන්ට තරමක් දුෂ්කර විය.

'සමහරවිට හෙට වෙනකොට අපිට පිලිතුරක් තියේවි.' බාර්බි සුසුමක් හෙලමින් සිතුවාය.

දසාශීර්වාදයේ තානායම මෙන්ම කොර්තෝ නගරයේ පහල කොටස ලෝකයන් දෙකක් මෙන් විය. ආගමික සිද්ධස්ථාන සහ මන්දිර වසන්තයේ සෞම්‍ය දිවා ආලෝකයෙන් දිලිසෙන්නට විය. පෙදපාසිවලින් දවටන ලද අමු මාලු සහ බත් 'සුෂි' වෙළඳසැල්වල් විකිනෙමින් තිබුණි. බාර්බි සහ කයිරා ඡායාරූප ගනිමින් ඇවිද ගියහ. ඔවුහු නිරීක්ෂණ ප්‍රකාශනයන්, පරිච්ඡේදයන්, ලිපිනයන් ලියූහ. පැය කිහිපයකට පසු ඔවුහු කුඩා පොකුණක් සහිත උද්‍යානයක විවේකය සඳහා නැවතුණහ. පොකුණේ කලු සහ රන් පැහැ කෝයි මසුන් වේගයෙන් පිහිනමින් සිටියහ. රන් පැහැ මසුන් හිරු එළියෙන් දිස්නය දුණි.

"මම හිතන්නේ අපිට තෝරාගන්න පසුබිම් ස්ථාන ඇතිතරම් තියෙනවා." කයිරා ඇගේ සටහන් පරීක්ෂා කරමින් කීවාය. "දැන් අපි මේස සැරසිලි ගැන බලන්න ඕන. පෞරාණික භාණ්ඩ ටිකක් හොයාගන්න පුලුවන් වුණොත් ඒක ලස්සනට තියේවි."

"දැන් ටිකකට කලින් අතුරුපාරකදී අපි පෞරාණික බඩු කඩයක් පහුකළා." බාර්බි කීවාය. "එතැනට ගිහින් බලමු."

ගොඩනැගිලි පුරාණ ආකාරයට තිබුණත්, වෙළඳසැල් හිමි කාන්තාව ඊට භාත්පසින්ම ප්‍රතිවිරුද්ධ විය. ඇය අධික වටිනාකමකින් යුත් ඇඳුම් සහ අලංකාර ආභරණ වලින් සැරසී සිටියාය. ඇගේ දිගු නියපොතු තද රතු පාටින් වර්ණ ගන්වා තිබුණි.

චිත්‍රපටි නිශ්පාදකයන් දෙදෙනාගේ ඉල්ලීම අසා සිටි ඇ ඔවුන්ට මිත්‍රශීලීව උපකාර කිරීමට ඉදිරිපත් වූවාය.

"මේ මේස සැරසිල්ල දැන් මම හඳලා ඉවර කළේ." ඇය ඔවුන්ව මේසයක් වෙත ගෙනයමින් පැවසුවාය. "ඔයාලාට ඕනෑ තරම් පින්තුර, සටහන් අරගන්න පුලුවන්. මට උඩ තට්ටුව නැවත අස්කර දමන්න තියෙනවා. ඒ නිසා මම යනවා. සමාවෙන්න."

බාර්බ් සහ කයිරා මේසය පරීක්ෂා කරන අතරේ වෙළඳසැල් හිමිකාරිය ඉක්මනින් ඉහල තට්ටුවට නැංගාය. සිනිදු කලු බන්දේසි සහ සියුම්ව සාදන ලද කුඩා කෝප්ප කිහිපයක් එහි විය. මාරිකෝ සිය තේ කෝප්පය හැදිගැමට යොදාගත්තාක් වැනි උණ කෝටු කිහිපයක්ද එහි තිබෙනු ඔවුහු දුටුවහ. එමෙන්ම දසාශීර්වාදයේ තානායමේදී දුටු යමක් එහි විය. ඒ ලෝහමය තේ පෝච්චියකි. එය තානායමේ තිබුණු පෝච්චිය වැනිම වුවද මෙහි රත්රන් පැහැ පියනක්ද විය.

"මේක මාරිකෝගේ තානායමේ තියෙන එක වගේමයි, පියන හැර." කයිරා කීවාය.

"මේ තේ පෝච්චිය අලුත්ම එකක් වගේ." බාර්බ් කීවාය.

"ඒක අලුත්ම එකක්." වෙලඳසැල් හිමිකාරිය කීවාය. ඇය සිටියේ ඉනිමගේ ඉහල කෙලවරේය. "ඒක පරණ අධිරාජ්‍යයෙකුගේ තේ පෝච්චියක පිටපතක්. ඒ වගේ පිටපත් බොහොම ටිකයි හඳලා තියෙන්නේ. මේක ඇත්ත එකක් වුණානම් ඒක පොඩි වාසනාවක් වෙනුවෙන් විකුණන්න තිබුණා."

බාර්බ්ට ඇගෙන් තවත් ප්‍රශ්න කිරීමට සිතූණත් එවිටම දුරකථනයක් නාද විය. වෙලදසැල් හිමිකාරිය ඉනිමගෙන් බැස විත් දුරකථනයට පිලිතුරු දුන්නාය. ඇය දුරකථන සංවාදයේ ඉන්නා අතරතුර බාර්බ් සහ කයිරා වෙලදසැලෙන් පිටවූහ.

"ඒ තේ පෝච්චිය අධිරාජ්‍යයෙකුගේ වෙන්ත ඇති කියලා ඔයා හිතනවාද?" කයිරා වෙලදසැලෙන් පිටතට විත් ඇසුවාය.

"මම දන්නේ නැහැ." බාර්බ් කීවාය. "ඒත් මම කැමතියි ඒ ගැන හොයලා බලන්න."

සිව්වන පරිච්ඡේදය

පසුදින බාර්බි සහ කයිරා දසාශීර්වාදයේ තානායම විවෘත කිරීමටත් පෙර එහි ගියහ. ඔවුන්ට අවශ්‍යව තිබුණේ ඔවුන්ගේ චිත්‍රපටිය සඳහා ඡායාරූප ලබා ගැනීමටය. නමුත්, ඒ වෙලාවේ එහි මොනායම් හෝ වරදක් තිබුණු බව බාර්බිට දැනුණි. මාරිකෝ කලබල ගතියකින් තානායමේ තිරරෙදි දමා වෙන්කර තිබූ කොටස දෙස බලා සිටියාය.

එදින තානායම විවෘත කළ පසු රත්රන් පැහැ රාමුවක් සහිත උපැස් යුවලක් පැලදි මිනිසෙක් එහි පැමිණියේය. තානායමට ඇතුල් වූ ඔහු කෙලින්ම තේ පෝච්චිය වෙත ඇවිද ගොස් ඒ දෙස බලා සිටියේය. මාරිකෝ ඔහු වෙත ගොස් බාර්බි සහ කයිරාද එතැනට කැඳවුවාය. ඇය විශ්වවිද්‍යාල කථිකාචාර්යවරයකු වන දොස්තර මත්සු හට ඔවුන්ව හඳුන්වා දුන්නාය. ඔවුහු එකිනෙකාට ආචාර කළහ.

ඉන්පසු, මාරිකෝ නැවත තිරරෙදි දැමූ පෙදෙස දෙස බලා සිටියාය. එදෙස බැලූ ඔවුහු දුටුවේ පිරිමින් දෙදෙනෙකුගේ සහ කාන්තාවකගේ සෙවනැලිය. එක් අයෙක් තරමක් පෘෂ්ටිමත් අයෙක් වූ අතර අනෙකා

සෘජුව හිඳ සිටින මැදිවියේ අයෙක් විය. කාන්තාව ඔවුන්ට මැදිව හිඳ සිටියාය. පෘෂ්ටිමත් පුද්ගලයා නැගිට සිය දෑත් ලෙලවන්නට පටන් ගත් විට කාන්තාව නැගිට ඔහුගේ උරහිසට අත තැබුවේ ඔහුව සංසුන් කිරීමට මෙනි. අනෙක් පුද්ගලයා උරහිස සැලුවේ ඔහුට ඉන් එහා යමක් කීමට නැති බවක් හඟවමිනි. අසා පුරුදු කෝපගත් හඬක් පිටතට ඇසුණි.

'ඒ හිරෝයි, අම්මයි.' බාර්බ් සිතුවාය. 'මාරිකෝගේ තාත්තාත් එක්ක.'

මාරිකෝ රැව්වාය. ඇගේ කම්මුල් ලැප්ඡාවෙන් රතු වෙමින් තිබුණි. "කරුණාකරලා මට සමාවෙන්න. මම ඉක්මනින් එන්නම්." ඇය ආචාරශීලීව එසේ කියා තිර මෑත් කරමින් කාමරය තුලට ගියාය.

ඉන්පසුව කතාකිරීමට යමක් කිසිවෙකුටත් නොතිබුණි. ඒ නිසා, බාර්බ් දොස්තර මත්සුගෙන් ඔහු විශ්වවිද්‍යාලයේ උගන්වන දෑ මොනවාදැයි ඇසුවාය.

"ලිවීම." ඔහු කීවේය. "ඒ වගේම සතියකට එක රාත්‍රියක් මම කවි ලිවීම පිලිබඳ පන්තියක් කරනවා."

කයිරා බාර්බ් දෙස බැලුවාය. "ඔයා හයිකු උගන්වනවාද?"

"ඇත්තෙන්ම ඔව්." ඔහු කීවේය. "හයිකු උගන්වනවා විතරක් නෙවෙයි මම හයිකු රචනා කරනවා. මම පුලුවන් හැම වෙලාවකම මෙහෙ එන්නේ මේ තේ පෝච්චිය මාව උදොර්ගීමත් කරන නිසයි. මම මෙහෙ ඇවිත් ගියාට පසුව ලියැවුණු මගේ හොඳම නිර්මාණ කිහිපයක්ම තියෙනවා. ඇත්තටම මට හිතෙනවා මේ තේ පෝච්චිය මාත් එක්කම තියාගන්න තිබුණානම් කියලා. ඒ නැතත් මම නිතර ඇවිත් ඒක බලලා යන්න කැමතියි."

"ඇයි ඒ?" බාර්බ් ඇසුවාය.

" විශ්වවිද්‍යාලයෙන් කවි ලිවීම සඳහා පිරිනමන ත්‍යාගයක් තියෙනවා. ඒක බොහොම විශාල මුදලක්. මට ඒක දිනාගත්තොත් තකයාමා කඳු නගරයට සංචාරය කරන්න පුලුවන්. ඒ වගේ ලස්සන වටපිටාවක් සහිත තැනක් මට කවි ලිවීමට පෙලඹවීමක් ඇති කරාවි. ඒක හිනයක් හැබෑවීමක්!"

එවිටම හෝටල් සේවිකාව තෙරි ඔවුන් පසුකර ගියාය. ඇය සිනාසී දොස්තර මත්සු හට ආචාර කළ අතර ඔහු එය හිසසලා පිලිගත්තේය. 'ඔහු නිතර මෙහෙ එනවා ඇති, තෙරින් ඔහුව දැනගන්නනම්...' බාර්බි සිතුවාය.

දොස්තර මත්සු ඔහුට පන්තියක් පැවැත්වීමට ඇතිබව පවසා පිටව ගියේය. බාර්බි සහ කයිරා ඔවුන්ගේ චිත්‍රපටය ගැන කතාකරමින් තේ බීමට සිතූහ. තානායම ඒ වනවිට සෙනගින් පිරි කලබලකාරීව තිබුණු නිසා ඔවුන් කෙලවරේම තිබුණු මේසයක අසුන් ගත්හ. පාරිභෝගිකයන් අතර සුන්දර ඇඳුම් ආයිත්තම් වලින් සැරසී වටිනා ආභරණ පැලඳ සිටින කාන්තාවක් ඔවුහු දුටුවහ.

"අර බලන්න." බාර්බි කයිරාට රහසින් කීවාය. "ඒ අර පරණ බඩු කඩේ අයිතිකාර කාන්තාව."

කාන්තාව පිටව යාම සඳහා නැගිට්ටාය. ඇය තේ පෝච්චිය නැරඹීමට එදෙසට යන ආකාරය ඔවුන් බලා සිටියහ. ඇය ඒ දෙස මිනිත්තු කිහිපයක් බලා හිඳ දුකින් හිස සලා පිටව ගියාය.

"හැමෝම තේ පෝච්චිය ගැන හරිම උනන්දුයි වගේ." කයිරා කීවාය.

බාර්බ් ඉදිරියට නැවී මුහුණ අත් මත රඳවාගෙන කල්පනාවේ යෙදුණාය. "ඔව්, ප්‍රශ්නය තමා කවුද නේ පෝච්චිය ගැන අර වගේ හයිකු ලියන තරමටම ඒ ගැන උනන්දු වුනේ කියන එක."

කයිරා නළල රැලිගස්වා ගෙන කල්පනා කළාය. "ඒකම තමා මටත් තේරෙන්නේ නැත්තේ, බාර්බ්. තේ පෝච්චියට කැමති කෙනෙක්ම ඒකේ කීර්තිය විනාශ කරලා දාන්න හදන්නේ ඇයි? ඒක හිතාගන්න අමාරුයි."

"සමහරවිට ඒක එහෙම වෙන්න ඇති." බාර්බ් කීවාය. "සමහරවිට පරණ බඩු කඩේ අයිතිකාර කාන්තාව මේ තේ පෝච්චිය අධිරාජ්‍යයෙකුගේ එකක් කියලා දන්නවා ඇති. මේකේ කතාව බොරුවක් කියලා දැනගන්නාම මාරිකෝගේ තාත්තා ඒක ඇයට විකුණා වි කියලා හිතනවා වෙන්න පුලුවන්."

"ඒ වගේම දොස්තර මත්සුට ඒක එයාගේ කවි ලිවීමට උද්දීපනයක් විදිහට ඕන ඇති." කයිරා එක්කලාය. "නමුත්, හිරෝට මේක ඕන වෙලා තියෙන්නේ තමන්ගේ කඩේට පාරිභෝගිකයන් ගෙන්වා ගන්න. තේ පෝච්චියේ කතාව බොරුවක් වුනොත් පාරිභෝගිකයන් තවදුරටත් ඒක බලන්න එයිද?"

"කොහෙත්ම නෑ. සමහරවිට මේවා ලියන කෙනා තේ පෝච්චියේ කතාව බොරුවක් කියලා තර්ජනය කරනවා වෙන්න පුලුවන්. ඒ නිසාම මේක ගැන පිටස්තරයින් දැනගන්න කලින් මාරිකෝගේ තාත්තා ඒක විකුණන්න වුණත් පුලුවන්. කවි ලියන කෙනා තමන්ගේ කවි අනික් අය එක්ක බෙදාගන්න උත්සාහ කරනවා වෙන්න බැහැ."

තිරරෙදි දැමූ කාමරයේ ශබ්දය තවත් වැඩිවිය. අනික් අයගේ හඩවල් පරයා හිරෝගේ කටහඩ උස්ව ඇසුණි.

"හිරෝ ගැන හිතද්දී..දැනට පැහැදිලිව පෙනෙන සැකකරු ඔහු. නමුත් එයා හයිකු ලියන බවක් නම් ජේන්තේ නැහැ."

"එහෙමම කියන්නත් බැනේ." බාර්බ් කීවාය.

එවිටම තිරරෙදි වේගයෙන් ඇත්වී ඇරී හිරෝ ඉන් වේගයෙන් පිටතට පැමිණියේය. ඔහුව දුටු විගස හෝටල් සේවිකාව කාමරයෙන් පිටව යන ආකාරය නැවතත් බාර්බ් දුටුවාය. ඇය ඔහුට බිය වන්නේ ඇයි? හිරෝගේ හැසිරීම හේතුවෙන් බාර්බ්ට එය එතරම් සිතීමට දෙයක් නොවීය. අපහසුතාවයට පත් පෙනුමක් සහිත වයසක කාන්තාවක් ඔහු පිටුපසින් ආවාය. ඉන්පසු, මාර්කෝත් ඇගේ පියාත් පැමිණි අතර ඔවුන් හිරෝව නිශ්ශබ්දව කරවීමට උත්සාහ කළත් ඔහුගේ මුවින් දිගටම පරුෂ වචන ගලා එන්නට විය. අවසානයේ ඔහුත් ඔහුගේ මවත් තානායමෙන් පිටවූහ.

"හිරෝත්, එයාගේ අම්මාත් හරිම දරුණු අය වෙන්න ඇති." කයිරා කීවාය. "ජපන් පවුල්වල මේ වගේ හැසිරීම් හරිම දුර්ලභයි."

"මමත් ඒකට එකගයි." බාර්බ් කීවාය. "එයාලා හැසිරෙන්නේ තේ පෝච්චිය ලබාගන්න ඕනෑම දෙයක් කරන්න සූදානම් වගේ."

මාර්කෝ ඔවුන් සිටි මේසය අසලට පැමිණියාය. "මම අපේ පවුලේ අය වෙනුවෙන් ඔයාලගෙන් සමාව ඉල්ලනවා." ඇය කීවාය. "මේ වගේ වාදයක් කිරීම ඇත්තටම හරි මදි. මගේ නෑදෑ සොහොයුරා මේ තරම් කෝපයෙන් ඉන්න එක ගැන මම කනගාටු වෙනවා. ඒත්, මමත් තාත්තාගේ කීමට එකඟ වෙනවා. මේ තේ පෝච්චිය මේ තානායමේම තියෙන්න ඕන."

"සමාව ඉල්ලන්න අවශ්‍ය නැහැ." කයිරා මාරිකෝගේ උරහිසට මිත්‍රශීලීව තට්ටුවක් දමමින් කීවාය.

"මේ කවි ලියන්නේ හිරෝ වෙන්න ඇති." මාරිකෝ දුකින් කීවාය.
"පවුලේම කෙනෙක්ගේ මේ වගේ හැසිරීමක් තිබීම හරිම නරකයි."

බාර්බි පිටව යාමට නැගිට්ටාය. "අපි හෝඬුවාවන් ටිකක් හොයාගන්නා. ඒ ගැන හොයන්න අපි දැන් යනවා." ඇය මාරිකෝට කීවාය.
"සමහරවිට, අපිට ඉක්මනින්ම මේකට උත්තරයක් හොයාගන්න පුළුවන් වෙවි."

දොර දෙසට යන අතරතුරදී බාර්බි නැවතී තේ පෝච්චිය දෙස බැලුවාය. ඊට පසෙකින් සකුරා මල් ඉත්තක් තිබුණි. ඒ ඉදිරියෙන් පොලොව මත කුඩා සුදු කොළ කැබැල්ලක් වැටී තිබුණි.

"අපොයි." මාරිකෝ එය අහුලාගන්නා විට බාර්බි කීවාය.

කොළයේ වූ ජපන් අක්ෂර පෙර හමුවූ කොළවලට හාත්පසින්ම සමාන විය. මාරිකෝ එය කියවා අදහාගත නොහැකිවාක් මෙන් හිස සැලුවාය.
"මේක තමයි ලැබුණු නරකම කවිය." කියමින් ඇය එය කයිරාට දුන්නාය. කයිරා එය පරිවර්තනය කළාය.

*විනාශයේ ගින්න පටන් ගන්නේ කොහොමද?
ස්වභාවධර්මයවත්, අනතුරක්වත් නොවේ.
එක් දුෂ්ට මිනිසෙක්.*

"එක් දුෂ්ට මිනිසෙක්..!" බාර්බි පුදුම වූවාය. "ඔහු නිසැකවම කියන්නේ මාරිකෝගේ ආදිතමයා ගින්න ඇතිවීමට සැලැස්වූවා කියලයි."

පස්වන පරිච්ඡේදය

බාර්බි සහ කයිරා එදිනට ඔවුන්ගේ වැඩකටයුතු නැවැත්වීමට තීරණය කර පරණ බඩු සාප්පුවට ගියහ. ඔවුන්ට හිරෝ සහ ඔහුගේ මව සමගත් කතාකිරීමට වුවමනා විය. හිරෝගේ ආපනශාලාවේ ලිපිනය ලියා මාර්කෝ විසින් දුන් කොළය කයිරා ඇගේ සාක්කුවට දමාගත්තාය. සුලු වේලාවකට පසු ඔවුන් දෙදෙනා පරණ බඩු සාප්පුවට ඇතුල් වූහ. ඔවුන් එහි යනවිට අයිතිකාර කාන්තාව වැඩක නිරතව සිටියාය. සාප්පුවේ තිරරෙදි ගලවා දමා තිබුණි. ඇය මිල සටහන් කළ පත්‍රිකා සකසමින් සිටි අතර ලියා අවසන් වූ පත්‍රිකා තොගයක් කවුන්ටරය පසෙක ගොඩගසා තිබුණි.

"ආයෙමත් පිලිගන්නවා." ඇය කීවාය. "කායීබහුලව සිටීම ගැන සමාව ඉල්ලනවා. නගර මධ්‍යයේ කඩයක් ලබාගන්න මම කාලයක් තිස්සේ උත්සාහ කළා. අද උදේ ගනුදෙනුව සාර්ථක වුණා. ඒ නිසා මම සාප්පුව එතනට අරගෙන යනවා. මෙතනට වඩා මගේ ව්‍යාපාර කටයුතු එතන හොදින් කෙරේවි."

"ඔයාගේ වාසනාව පිලිබදව අපි සතුටු වෙනවා." කයිරා කීවාය. "ඒක නොවෙයි, අපි අද උදේ ඔයාව දැක්කා දසාශීර්වාදයේ තානායමේදී."

"ඔව්, මම එතනට යන්න හරිම ආසයි." ඇය පිලිතුරු දුන්නාය. "ඒ තේ පෝච්චියට විශේෂ හැකියාවක් තියෙනවා මාව සන්සුන් කරන්න." ඇය සිනාසුණාය. "මම ඒකේ අයිතිකාරයාට තරමක් විශාල මුදලක් ලබා දුන්නා තේ පෝච්චිය මිලට ගැනීමට. කවුරුත් හරියටම දන්නේ නැහැ ඒක අධිරාජ්‍යයෙකුගේ එකක්ද කියලා. ඉතින් ඊට සරිලන මුදලක් මට හොයාගන්න බැරිවුණා. මම හිතුවා ඒක පරණ බඩු එකතුවකට හොද භාණ්ඩයක් වෙවි කියලා. නමුත්, ඒකේ අයිතිකාරයා ඒක විකිණීම ප්‍රතික්ෂේප කළා."

"ඒක අධිරාජ්‍යයෙකුගේ එකක් කියලා කියන්න බැරි ඇයි?" බාර්බ් කුතුහලයෙන් විමසුවාය.

ඇය තමා ඉදිරියේ වූ තේ බදුන් කට්ටලයේ වූ තේ පෝච්චිය පෙන්වමින් මෙසේ කීය. "මේ බලන්න මේකේ පියන. ඇත්තම අධිරාජ්‍යයන්ගේ තේ බදුන් වල රත්රන් පැහැ වැස්මවල් තියෙනවා. නමුත්, දසාශීර්වාදයේ තානායමේ තියෙන තේ පෝච්චියේ වැස්මක් නැ....දැන් මට ආයෙමත් මගේ වැඩේ කරගෙන යන්න වෙනවා. සමාවෙන්න." ඇය නැවතත් භාණ්ඩවල මිල ගණන් ලිවීමට හැරුණාය.

ඒ අතරතුර බාර්බ් කවුන්ටරය මත වූ ලියා අවසන් කළ පත්‍රිකාවල වූ අත් අකුරු පරීක්ෂා කළාය. හයිකු ලීඋයා තිබුණු අත් අකුරු වලට ඒවා නොගැලපුණි.

"මේ අත් අකුරු සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්." කයිරා රහසින් කීවාය.
"ඔයා හිතෙනවාද අපි එක සැකකරුවෙක්ව නැතිකරගන්නා කියලා?"

"සමහරවිට..." බාර්බ් කෙදිරිලි හඬින් කීවාය. "ඒත්, එලිය බලන්න."

ඔවුහු ජනේලයට පිටතින් සිටින හිරෝව දුටුහ. ඔහු කසල බදුනක් මාර්ගයේ කෙලවරට තල්ලු කරගෙන යමින් සිටියේය. ඉන්පසු, ඔහු ඒ අසල වූ ගොඩනැගිල්ලකට ඇතුල්වන අයුරු ඔවුහු පුදුමයෙන් බලා සිටියහ.

කයිරා ඔහුගේ ලිපිනය ලියූ කොළ කැබැල්ල පිටතට ගෙන බැලුවාය.
"ඒක ඔහුගේ ආපනශාලාව වෙන්න ඇති. ඒ වුණාට ඒක අතඇරලා දාපු එකක් වගේ."

ඒ කුඩා ගොඩනැගිල්ල දිරාගොස් තිබුණි. බිත්තිවල ආලේප කර තිබුණු තීන්ත ගැලවී ඉවත් වෙමින් තිබුණු අතර ලී පඩිපෙළද දිරාගොස් තිබුණි. ඒවගේම කැඩුණු ජනේල කාඩ්බෝඩ් දමා වසා තිබුණි.

පරණ බඩු කඩේ අයිතිකාරියට ඔවුන්ව ඇසී දුකින් හිස සෙලෙව්වාය.
"ඒක හරිම ලස්සනට තිබුණු තැනක්. ඔහුගේ මව අසනීප වීමෙන් පස්සේ ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාර කඩාවැටුණා." ඇය කීවාය.

බාර්බ් සහ කයිරා ඇගෙන් සමුගෙන සාප්පුවෙන් පිටතට පැමිණියහ. හිරෝගේ අවන්හල දිරාගිය පාලු ස්වභාවයකින් ඔවුන් ඉදිරියේ දිස්විය.
"එයාලට ප්‍රසිද්ධ තේ පෝච්චියකට වඩා දෙයක් ව්‍යාපාරය නගාසිටුවන්න ඕන වෙව්." කයිරා එදෙස බලමින් කීවාය.

ඉන්පසු, ඔවුන් කැඩුණු ලැලිවලට පය තබමින් ලී පියස්සක් සහිත දොර වෙත ගියහ. ඔවුන් දොරට තට්ටු කළත් පිලිතුරක් නොවීය. ඉන්පසු ඔවුන් එය විවෘත කිරීමට තැත් කලත් දොර අගුලු ලා තිබුණි.

"ඔවුන් පාරිභෝගිකයන්ව ගෙන්වා ගන්නේ නැහැ." කයිරා කීවාය.
"කොහොමද එයාලා මෙතන ලොකු උත්සවයක් පවත්වන්නේ?"

"සමහරවිට ඒක හිරෝ ගොතපු කතාවක් වෙන්න ඇති." බාර්බ් සිහින් හඬින් පැවසුවාය. "පව්, තේ පෝච්චිය ලබාගන්න කරන අවසන් උත්සාහය."

එක්වරම දොර මහ හඩක් නගමින් විවෘත විය. රවාගත් මුහුණකුත් දරුණු ගෙරවීමකුත් සහිතව ඔහු දොර ඉදිරිපස සිටගෙන සිටියේය. පැමිණ සිටින්නේ බාර්බ් සහ කයිරා බව දැකීමෙන් ඔහුගේ රැවීම තවත් වැඩිවිය. "මොනවද ඔයාලට ඕන?" ඔහු ගෙරෙව්වේය.

හයවන පරිච්ඡේදය

"අපි ඇතුළට එන්නද?" බාර්බි ඇසුවාය.

"ඇයි?" හිරෝ අප්‍රසන්න ලෙස සිනාසුණේය. "එතකොට ඔයාලාට පුළුවන්නේ මගේ නැදැයිත් කියන්න මගේ ව්‍යාපාරය කොච්චර සවුත්තුද කියලා?"

ඔහුගේ පිටුපසින් මෘදු කටහඩක් ඇසුණි. හිරෝ කොදුරමින් පසෙකට විය. ඔහුගේ මව ඔවුන් කරා පැමිණියාය. හිරෝ නැවත සුෂි මේසය වෙත ගියේය.

කුඩා ආපනශාලාව ඇතුළත හොදින් වාතාශ්‍රය සහිත පිරිසිදු තැනක් විය. නමුත්, සමහර පුටු කැඩී තිබුණු අතර මේස ඉරි පැලීම් සහිත විය. ගැලපෙන බදුන් කට්ටල තබා තිබුණේ කිහිපයක පමණි. තිරරෙදි දුර්වර්ණව පැල්ලම් ඇතිවී තිබුණි. නමුත්, අමුමාළු සහ විනාකිරි බත්වල සුවද බාර්බිට දැනෙමින් තිබුණි.

හිරෝගේ මව හිස නවා සිනාසුණාය. "මගේ පුතා හොද කෝකියෙක්. කොරෝනාවල ඉන්න හොදම සුෂි කෝකියා. මටත් වඩා ඔහු හොදයි. ඔහුට කොහොමත් කෝකියෙක් වෙන්න පුලුවන්. ඒත්, අපේ ව්‍යාපාරය බේරාගන්න ඔහු මෙතනම හිටියා. මම අසනීපව හිටි කාලේ අපිට ගොඩක් පාරිභෝගිකයන් අහිමි වුණා."

හිරෝ මේසය මත මාලු පෙතිගසමින් සිටිනු ඔවුහු දුටුවහ.

"ඔයාලා දිවා ආහාරය පිලිගත්වනවා නම් අපි සතුටුයි." බාර්බි යෝජනා කළාය.

"ඔව්, අපි හුගක් බඩගින්නේ ඉන්නේ." කයිරා කීවාය.

"කරුණාකරලා ඔයාලා අපේ පාරිභෝගිකයන් වෙන්න." හිරෝගේ මව කීවාය.

ඇය ඔවුන්ව කවුන්ටරය අසලට කැඳවාගෙන ගියාය. "දසාශීර්වාදයේ තානායමේදී මගේ පුතා නපුරු විදිහට හැසිරුණු එක ගැන මට සමාවෙන්න. ඒක පවුලේ ප්‍රශ්නයක්. ඔයාලාගේ සංචාරය ඒ නිසා අවුල් කරගන්න එපා."

ඔවුන් එහි අසුන්ගෙන හිරෝ වැඩකරන ආකාරය බලා සිටියහ. ඔහුගේ රැවීම ක්‍රමයෙන් මෘදු විය. විනාඩි කිහිපයකින් ඔහු ඔවුන්ට ලී තැටියක් ගෙන ආවේය. එහි වූයේ රෝස සහ සුදු පැහැ මාලු පෙතිවලින් එතු බත්ගුලිය. අනෙක් තැටියේ වූයේ තැඹිලි පැහැ කුඩා බිත්තර වටා එතු

පෙදපාසිය. ඇත්තෙන්ම, ඔවුන් මෙතෙක් රස බලා තිබුණු රසම සුභි එය විය. ඔහුගේ මවගේ කීමට ඔහුත් එතැනින් අසුන් ගත්තේය. ඔවුහු ඔහුගේ සුභි අගය කරන විට ඔහුගේ මුහුණේ සිනාවක් ඇදෙන ආකාරය බාර්බ් දුටුවාය.

"මගේ හැසිරීම ගැන මම සමාව ඉල්ලනවා." අවසානයේ ඔහු කීවේය. "අවුරුදු ගණනාවක්ම මගේ අම්මා මහන්සි වෙලා වැඩකළා. ඇය අසනීප වුණාට පස්සේ මේ සේරම කරගෙන යන එක අමාරු වුණා. ඇයට සනීප වන විට, අපේ අසල්වැසියන් නිසා අපේ පාරිභෝගිකයන් එන එක නැවතුණා. අපිට මොකක්හරි විශේෂ යමක් ඕන මිනිසුන්ව ආයෙමත් ගෙන්වා ගන්න. හරියට ප්‍රසිද්ධ තේ පෝච්චියක් වගේ එකක්."

"තේ පෝච්චිය ගෞරවයත් වාසනාවත් ගෙන එනවා." ඔහුගේ මවද ඊට එකඟ වෙමින් කීවාය. "ඒත් ඒක අයිති පවුලේ අනික් කොටසට..."

"ඒත් හිරෝගේ ඉවුම් පිහුම් හැකියාව අයිති පවුලේ අනෙක් කොටසට නෙවෙයිනේ." බාර්බ් කීවාය. "ඇයි ඔයාලා මේක තවත් පුලුල් කරලා මහා පරිමාණ ව්‍යාපාරයක් නොකරන්නේ?"

හිරෝ හිස සැලුවේය. "අපිත් ඕක කරන්න හිතුවා. ඒත් ඒකට ලොකු මුදලක් ඕන. අපිට ගෙවන්න වෙනවා අලුත්වැඩියාවලට, උයන පිහන බඩු භාණ්ඩවලට, පුටු මේසවලට..." ඔහු නැගිටිවේය. "මම මේක පිරිසිදු කරන්න ඕන දැන්. ආයෙමත් වතාවක්, මගේ නරක හැසිරීම ගැන මට සමාවෙන්න."

"ඒ වගේම තව වතාවක්, මේ අතිශයින්ම රසවත් ආහාරයට ස්තූතියි." බාර්බ් කීවාය.

"කොරෝනෝවල හොඳම එක." කයිරා එක්කලාය.

හිරෝ එතැනින් ඉවත් වූ පසු ඔහුගේ මව විඩාබර සිනාවක් පැවැය.

"තේ පෝවිවිය ඉල්ලන එක තමා අපේ අන්තිම අවස්ථාව. දැන් මගේ පුතා වෙන කොහේහරි රස්සාවක් හොයාගනීවි. අපිට ගොඩක් බලාපොරොත්තු තිබුණා. ඔහුගේ විශේෂ ආහාර වට්ටෝරු පවා මම එකතුකලා. ඒවා අපි මහා පරිමාණ ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත් දාක ගන්න මම අරන් තිබ්බා. ඒවා කාටවත් පෙන්නලා නැහැ. අඩුම ගානේ හිරෝටවත්." ඇය ලාවිචුවකින් කොළ මිටියක් ගෙන දිගඇරියාය.

බාර්බ් සහ කයිරා එක්වරම හුස්මක් ඉහලට ඇද්දහ. ඔවුන් ඒ අත් අකුරු හඳුනාගත්හ. ඒ ඔවුන් හයිකුවල දුටු අලංකාර අත් අකුරුම විය.

"මේවා මං වෙනුවෙන් ලියා දුන්නේ අපි ලග හිටි හෝටල් සේවිකාවක්. අපි අමාරු කාල ගතකරනකොට ඇය මෙහේ වැඩ කලා. පසුව ඇයටත් වෙන තැනක රස්සාවක් හොයාගන්න සිද්ධ වුණා. ඇගේ අත් අකුරු හරිම ලස්සනයි. එහෙම නේද?"

"ඔව්" කයිරා එකග වූවාය. ඇය බාර්බ් දෙස බැලුවාය. "දැන් කොහෙද ඇය වැඩ කරන්නේ?"

"මම දන්නේ නැහැ." හිරෝගේ මව කීවාය.

බාර්බ්ට එක්වරම අදහසක් පහලවිය. "මම හිතන්නේ අපි සමහරවිට..." ඇය සෙමින් කීවාය.

ඇය කාන්තාව දෙසට හැරුණාය. "ඔයාටත් හිරෝටත් අපිත් එක්ක එන්න පුලුවන්ද? පොඩ් වෙලාවකට?"

"කොහෙද යන්නේ? ඇයි ඒ?"

"අහිරහසක් විසදන්න." බාර්බ් කීවාය. "පවුලක් ආරක්ෂා කරන්න වෙන්නත් පුලුවන්."

හත්වන පරිච්ඡේදය

ඔවුහු සිව්දෙනා දසාශීර්වාදයේ තානායමට ලඟාවන විට එහි එතරම් සෙනඟ නොසිටියේය. නමුත්, දොස්තර මත්සු ඔහුගේ ප්‍රියතම ස්ථානයට වී, තේ පෝච්චිය අධ්‍යයනය කරමින්, තේ කෝප්පයක් තොලගාමින් සිටියේය. මාරිකෝත්, ඇගේ පියාත් ඔවුන්ව දැකීමෙන් කනස්සලයට පත් විය. නමුත්, සියල්ල හොදින් සිදුවනු ඇති බවට බාර්බ් ඔවුන්ට පොරොන්දු වූවය. හිරෝ ඔහුගේ හැසිරීම ගැන සමාව ඉල්ලුවේය. එදා උණුසුම් හැන්දෑවක් වූවෙන් ඔවුහු තිරරෙදි ඇරදමා එලිමහනේ අසුන්ගත්හ. උඩ තට්ටුවේ සිට ඔවුන්ට පොකුණ දිස්විය. ඔවුන්ට සංග්‍රහ කිරීමට තෙර්ට හැකිවේදැයි බාර්බ් මාරිකෝගෙන් ඇසුවය. මාරිකෝ ප්‍රශ්නාර්ථයකින් බැලුවත් තෙර් සොයා ගියාය. සුලු වේලාවකින්, තේ සහ කේක් රැගෙන තෙර් පැමිණියාය.

හිරෝ එක්වරම නැගී සිටියේය.

"තෙර්?" ඔහු පුදුමයෙන් ඇසුවේය. "ඔයා මෙහෙ වැඩකරන බවක් මම දැන හිටියේ නැහැ."

"මමත් නැහැ." ඔහුගේ මව කීවාය.

"ඔයාලා අදහනවාද?" මාරිකෝගේ පියා ඇසුවේය.

"ඔව්." තෙරී හැමෝම දෙස බලමින් කීවාය. ඇය කලබලයටත්, අපහසුතාවයටත් පත්ව සිටියාය. ඇය ඇගේ කොණ්ඩය සකසා ගෙන බිම බලාගත්තාය. "මම හිරෝටත්, ඔහුගේ මවටත් සේවය කළා මෙහෙ එන්න කලින්. මම ඒබව කියුවේ නැහැ, පවුලේ පොඩි පොඩි ගැටලු තිබුණු නිසා. ඒ මැදට සම්බන්ධ වෙන්න මට ඕන වුණේ නැහැ."

පිරිස මිනිත්තුවක් පමණ නිශ්ශබ්දවම සිටියහ. ඉන්පසු, හිරෝ නිහඬියාව බිඳිමින් ඇගේ අධ්‍යාපනික කටයුතු ගැන විමසුවේය.

"මොන ඉගෙනීම කටයුතුද?" කයිරා ඇසුවාය.

"මම රාත්‍රි විශ්වවිද්‍යාල පාඨමාලාවක් හදාරනවා, කවි ලිවීම පිලිබදව. දොස්තර මත්සු මට ඒකට උපකාර කරනවා." ඇය විස්තර කළාය.

"එතකොට එහෙමයි ඔයා දොස්තර මත්සුව දන්නේ." බාර්බි කීවාය. "ඒ කටයුතුවලට හයිකුත් සම්බන්ධද?"

තෙරී බිම බලාගෙනම හිස සෙලෙව්වාය. ඔවුන් සියල්ලෝම දැනගතයුතු වූ ප්‍රශ්නය, බාර්බි අකමැත්තෙන් වුවත් ඇසුවාය.

"තෙරී, මාරිකෝගේ ආදිතමයා ගැන හයිකු ලියුවේ ඔයාද?"

ඇගේ දැසින් කදුලු කැට කඩා හැලුණි. ඇය නැවතත් හිස සෙලෙව්වාය.

"මම නරකක් කරන්න හිතුවේ නැහැ. හිරෝ මෙහෙ ආව පලවෙනි

සැරේ ඔහු මාව දකිනවාට මම කැමති වුණේ නැහැ. ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරය කඩාවැටිලා තිබුණත් ඔවුන් සමගම ඉඳලා රැකියාව කරන්න තිබුණා කියලා මට සිතුවා. මට ඔහුටත්, ඔහුගේ මවටත් උදව් කරන්න ඕන වුණා. ඔහු තේ පෝච්චිය ඉල්ලනවා මට ඇහුණා. මට හිතුවා, ඒක තමයි එයාලට උදව් කරන්න තියෙන විදිය කියලා."

ඇය කඳුලු පිසදාගත්තාය. "මම වැරදියි කියලා මම දන්නවා. ඒත්, මට හිතුවා ඒ කතාව බොරුවක් කියලා මාරිකෝගේ තාත්තා විශ්වාස කරාවි කියලා. එතකොට ඔහු ඒ තේ පෝච්චිය හිරෝට දෙයි කියලා. ඒ විදිහට පවුලේ අය නැවත එකතුවෙව් කියලා. ඒවගේම හිරෝගේ ආපනශාලාවේ වැඩකටයුතු හොඳ විදිහට වෙව් කියලා."

කිසිවකු කිසිම ශබ්දයක් නොනැගූ නිසා ඇය කතාව දිගටම කියාගෙන ගියාය.

"එදා රැ මම පලවෙනි හයිකුව ලියුවා. මම ඒක මාරිකෝට සොයාගන්න පුලුවන් තැනක දැමීමා." තෙරී සුසුමක් හෙලුවාය. "ඒත්, හිරෝ ආවම මම දැක්කා පලවෙනි හයිකුව සාර්ථක වෙලා නැහැ කියලා. මම තවත් දෙපාරක්ම උත්සාහ කලත් මොනවත් වුණේ නැහැ. නමුත්, හොඳකටත් වඩා කවි වලින් වුණේ නරකක්. මම මටත්, ඔයාලගේ පවුලටත් අකාරුණික වුණා, මාරිකෝ. මම මෙහෙන් යන්න ලැස්ති වෙන්නම්."

මාරිකෝගේ පියා හිස වැනුවේය. "අපි අපේ පවුලට අකාරුණික වුණේ, තෙරී. ඔයා හැදුවේ අපේ වැරැද්ද නිවැරදි කරන්න විතරයි."

හිරෝ නැගිට්ටේය. "අපිට උදව් කරන්න හිතුවට ගොඩක් ස්තූතියි තෙරී. ඒත් දැන් මට තේ පෝච්චියට සටන් කරලාම මහන්සියි. මම ඒකෙන් අපේ පවුලට තවත් කැලැලක් ඇතිකරන්නේ නැහැ. මම තවත් ඒ ගැන අහන්නේ නැහැ."

මාරිකෝගේ පියා සිටගත්තේය. "හිරෝ, මට දැන් ජේනවා මම කටයුතු කරලා තියෙන විදිහ වැරදියි කියලා. අපේ ආදිතමයාට ඕන වෙන්න ඇති තේ පෝච්චියේ ආශිර්වාදය පවුලේ අය එක්ක බෙදාගන්න. දැන් ඉදලා අපි ඒක බෙදාගමු. අවුරුද්දෙන් බාගයක් අපිටත්, ඉතිරි බාගය ඔයාලටත් වගයෙන්."

"ඒක ත්‍යාගශීලී ක්‍රියාවක්." හිරෝගේ මව කීවාය. " ඒක අපිට වාසනාවත් ආශිර්වාදයත් ගෙන එන බව මට විශ්වාසයි."

බාර්බ්ගේ දෑස් දිලිසුණි. "වාසනාවත්, ආශිර්වාදයත් ගෙන එන්න පුලුවන් තව දෙයක් මම කියන්නද? දසාශිර්වාදයේ ත්‍යාගයම තවත් පුලුල් කලොත්... මාරිකෝ මට කීවා පාරිභෝගිකයන් සම්පූර්ණ මෙනුපත් ඉල්ලනවා කියලා. හිරෝට පුලුවන් කෝකියා වෙන්න. ඔහුගේ අම්මාට පුලුවන් මාරිකෝගේ තාත්තාට කළමනාකරණයට සහය වෙන්න. එහෙම කලොත් තේ පෝච්චිය ආදිතමයා පිහිටවූ තැනින් ගෙනියන්න ඕන වෙන්නෙත් නැහැ. ඒ වගේම හිරෝ කැමති දේ කරන්නත් ලැබෙනවා."

"ඔහු හොඳටම දක්ෂ දේ!!" කයිරා එක්කලාය.

"මොනතරම් හොඳ අදහසක්ද?" මාරිකෝ කීවාය.

නමුත් ඇගේ පියාට එතරම් විශ්වාසයක් නොතිබුණි. "ඇත්ත, ඒක හොඳ අදහසක්." ඔහු කීවේය. "කොහොමවුණත්, ඒක මිල අධික අදහසක්. අපේ කුස්සිය අලුත්වැඩියා කරන්නත්, තව සේවකයින් එක්කරගන්නත් වේවි."

සැවොම නිශ්ශබ්ද විය. බාර්බ් පිලිතුරක් සොයමින් පොකුණ දෙස බලා සිටියාය. එක්වරම රන්වන් පැහැ දිස්නයක් ඇගේ ඇස ගැටුණි. 'හරි පුදුමයි' ඇය සිතුවාය. 'ඒකේ ඉන්නේ කලු මාළු විතරයි නේ.' ඇය පොකුණ අසලට ගොස් බැලීමට සිතාගත්තාය.

එක්වරම බාර්බ් උඩතට්ටුවේ මේසය දෙසට දිව ආවාය. ඇගේ අතේ වතුර වැස්සෙන යමක් විය. සන මඩ ආවරණය අතරින් ඉන් රත්රන් පැහැ දිස්නයක් විහිදුණි. තෙරි තුවායක් ගෙන එයට ඇලී තිබුණු මඩ තට්ටුව පිස දැමූ පසු අමුතු යමක් මතු විය. සැවොම හුස්ම ඉහලට ඇද්දහ.

"ඒ තේ පෝච්චියේ පියන...!" කයිරා කීවාය. "ඒ වගේම ඒක සන රත්රන්...!"

"අධිරාජ්‍යයෙකුගේ තේ පෝච්චියක්...!" මාරිකෝ කීවාය. "පොකුණ ගිය සතියේ සුද්ධ කරපු වෙලාවේ මේක ඉහලට මතුවෙන්න ඇති." මාරිකෝ ඇගේ පියා වෙත හැරුණාය. "මේක ගොඩක් වටින දෙයක්. ආපනශාලාව පුලුල් කරන්න මේ ඇති වෙයි."

මාරිකෝගේ පියා සිනාසුණේය. "අපි කවදාවත් ආදිතමයාගේ තේ පෝච්චිය විකුණන්නේ නැහැ. පියන ඇතුව හෝ නැතුව." ඔහු පැහැදිලි කළේය. "ඒත් මම හිතනවා, බැංකුවෙන් අපිට සල්ලි දේවි කියලා තේ පෝච්චියේ අලුත් වටිනාකමට..."

"මගේ පුතාගේ දක්ෂකම ගැන ඉක්මනින්ම පැතිරේවි. ව්‍යාපාරය දියුණු වුණාම අපිට සල්ලි ආපසු ගෙවන්න පුලුවන් වෙයි, ඉක්මනටම." හිරෝගේ මව ආඩම්බරයෙන් කීවාය.

පවුලේ සියලු දෙනා සිනාවෙමින් ඔවුන්ගේ වාසනාවන්ත බාවය පිලිබදව සතුටු වූහ. තෙරි තවත් කේක් සහ තේ ගෙනාවාය. අලුතින්ම සමගි වුණු මේ පවුල දෙස බලමින් බාර්බ් සතුටු වූවාය.

ඇය කයිරාට කෙදිරුවාය. "මම හිතන්නේ අපේ විත්‍රපටයේ නමට 'තේ කලාව' කියලා දාන්න ඕන නැහැ."

"ඇත්තටම?" කයිරා පුදුමයෙන් ඇසුවාය.

බාර්බ් සිනාසුණාය. "නෑ. මම හිතන්නේ අපි ඒකට 'පවුලේ කලාව' කියලා දාන්න ඕන."

...පසුවදන...

නූතන තාක්ෂණික මෙවලම් භාවිතයට එකතුවීමත් සමග සිදුවන සමාජ ආර්ථික පරිවර්තනයන් හේතුකොටගෙන පොත පතීන් දුරස්ථවන පාසල් දරුවන් නැවත පොත පතට සමීප කරවීම හරහා අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වර්ධනයක් ඇතිකිරීම ඔවුන්ගේ සාහිත්‍යය නිර්මාණ හැකියාවන් ඔප්නැංවීම තුලින් රටේ සාහිත්‍යය ප්‍රබෝධයක් ඇතිකිරීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේදී මා විසින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට පෞද්ගලික යෝජනාවක් ලෙස පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වාදෙන ලදී.

ඒ යටතේ වැඩිම ග්‍රන්ථ ප්‍රමාණයක් රචනා කරමින් වාර්ථාවක් තබන්නේ මහාමායා පුංචි ගත්කතුවරියන්ය. පාසල තුල ගොඩනැගී ඇති ලේඛන සංස්කෘතිය නව මාවතකට යොමුකරමින් රටේ සෙසු පාසල් දරුවන් හා එක්ව මෙවර ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ලගාවීමට නූතන තාක්ෂණය හා බැඳුණු විද්‍යුත් කෘති රචනා කරන්නට විය. ඒ තුලින් සම්පාදනය වූ මෙම විද්‍යුත් කෘතිය දරුවන්ට අත්දැකීම් සමුදායක් ලබාදෙමින් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවට ඉවහල්වන අතරම ඔවුන්ගේ හැගීම් දැනීම් නිර්මාණාත්මක හැකියාවන් ශාස්ත්‍රීය හික්මීම ප්‍රදර්ශනය කරන කැඩිපතකි.

මෙම නිර්මාණ රටේ අධ්‍යාපනයේ දිශානතිය මෙන්ම සමාජ ප්‍රගමනයට මගපෙන්වන නිසා ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන් සහ සැලසුම්කරුවන් මෙන්ම සමාජයේ වගකිවයුතු පාර්ශවයන්ට ආලෝකයක් සපයයි. පාසල් මට්ටමින් ආරම්භ කර ජාතික තලය දක්වා විවිධ අභියෝග මැද සංකල්ප මංකොල්ලයට හසුවෙමින් පැමිණි මෙම ව්‍යාපෘතියේ ජීවය වූයේ මහාමායා දියණියන් සහ පාසල් ප්‍රජාව බව ගෞරවයෙන් සිහිපත්කරමි.

දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක් ව්‍යාපෘතියට මහාමායා දියණියන් සමග එක්ව විද්‍යුත් කෘතියක් රචනාකර ජනගතකරන්නට ඩීජීටල් වේදිකාවට පිවිසි ගත්කතු අංකුර ඔබට ලෝකය දිනන ගත්කතුවරයෙකු වීමට ශක්තිය ලැබේවායි පතමු.

මෙයට,

සෙනෙවිරත්න මහලේකම්

පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකළ ව්‍යාපෘතියේ නිර්මාතෘ

2023.10.20

Bar

"මම බාර්බ්ට පොරොන්දු වුණා ඔයා අර තේ පෝච්චියේ කතාව කියයි කියලා."

දාන්මාර්ථකාමී ලෙස රකින්නාවූ
වටිනා යමක
කිසිදු වටිනාකමක් නැත.

විනාශයේ ගින්න පටන් ගත්තේ කොහොමද?
ස්වභාවධර්මයවත්, අනතුරක්වත් නොවේ.
එක් දුෂ්ට මිනිසෙක්.

"මම හිතන්නේ අපේ චිත්‍රපටයේ නමට 'තේ කලාව' කියලා දාන්න ඕන නැහැ."

"නෑ. මම හිතන්නේ අපි ඒකට 'පවුලේ කලාව' කියලා දාන්න ඕන."

නතාරි දම්සිනි විතානාවිචි
මහ/මහාමායා බාලිකා විදුහල